Rešitve »Kaj se lahko iz divje zabave nauči nemoralni biokemik?«

1.) Izvedba PCR reakcije:

 podan link, kjer je zapis za internal ribosome entry site (IRES), ki ga moramo najti v mRNA zapisu

SGFIDCGRLGVADRYQDIALATRDIAEELGGEWADRFLVLYGIAAPDSQRIAFYRLLD
EFF"

1190..1800
/note="internal ribosome entry site (IRES)"

1801..8406
/codon_start=1

poiščemo zapisa v FASTA formatu za IRES

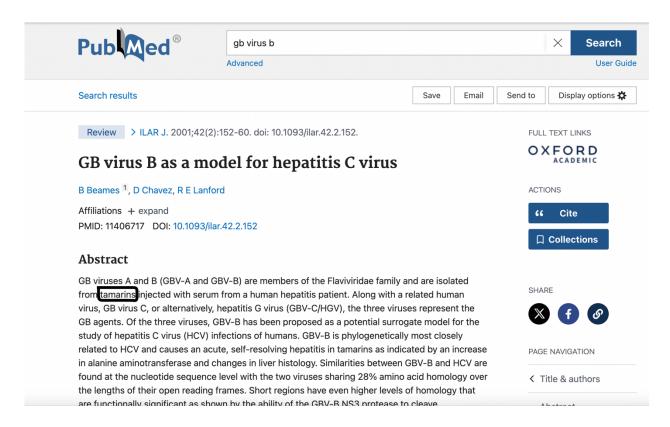
Hepatitis C virus replicon I377/NS2-3'UTR

GenBank: AJ242651.1 GenBank Graphics

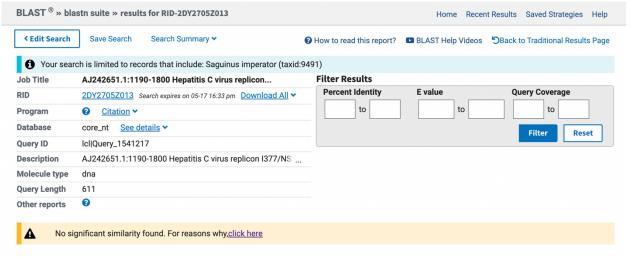
- virus hepatitis C je patogen za ljudi, zato moramo najti enako zaporedje v virusih, ki niso patogeni za ljudi
- uporaba BLASTn, za iskanje podobnih zaporedij (oziroma enakih) v drugih organizmih, uporabimo najbolj podobnega, torej virus hepatitis GB virus B

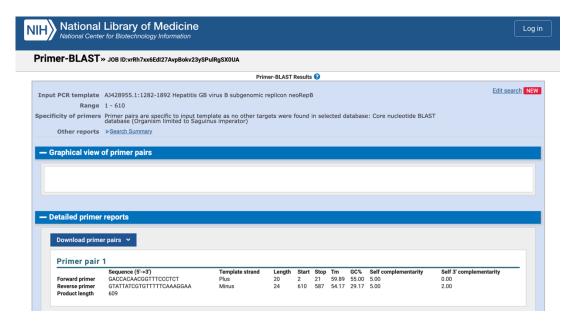
 preverimo patogenost Hepatitisa GB virus B v ljudeh in poiščemo primerni organizm (celice), ki bi jih z virusom okužili (PubMed)

preverimo, če je enako zaporedje tudi v opicah tamarinkah, da ne bi motilo našega PCR

- vidimo, da je te opice ne vsebujejo nobenega enakega oziroma zelo podobnega zaporedje
- ugotovimo, katere začetne oligonukleotide bi potrebovali za izvedbo PCR (Primer-BLAST)

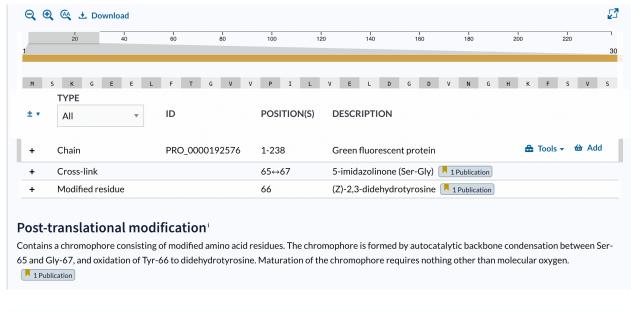

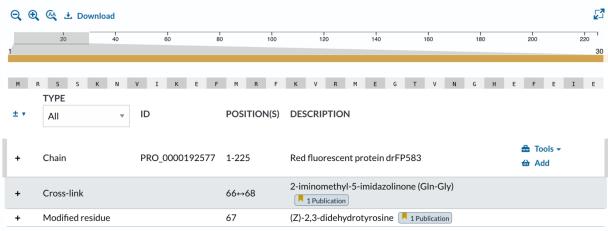
2.) priprava mRNA konstrukta

- ugotovimo, da bi za zaznavenje izražanja genov zaradi vezave ribosoma na m7G kapo in zaradi vezave na interno ribosomsko vstopno mesto lahko uporabili fluorescenčne proteine (npr. zeleni fluorescenčni protein in rdeči fluorescenčni protein)
- preverimo, če so fluorescenčni proteini homologi
- poiščemo zaporedji dveh proteinov (npr. GFP in RFP) na UniProt

```
# Length: 251
# Identity: 57/251 (22.7%)
# Similarity: 104/251 (41.4%)
# Gaps:
           39/251 (15.5%)
# Score: 209.5
GFP_AEQVI
               1 MSKGEELFTGVVPILVELDGDVNGHKFSVSGEGEGDATYGKLTLKFICTT
                                                             50
                |---:-
RFP_DISSP
               1 MRSSKNVIKEFMRFKVRMEGTVNGHEFEIEGEGEGRPYEGHNTVKLKVTK
GFP_AEQVI
              51 -GKLPVPWPTLVTTFSYGVQCFSRYPDHMKQHDFFKSAMPEGYVQERTIF
                                                             99
                 1.||..|..|..|.||.:.::|..:. |:.|.:.|||:..||.:.
RFP_DISSP
              51 GGPLPFAWDILSPQFQYGSKVYVKHPADIP--DYKKLSFPEGFKWERVMN
                                                             98
             100 FKDDGNYKTRAEVKFEGDTLVNRIELKGIDFKEDGNILGHK-LEYNYNSH
GFP_AEQVI
                                                            148
                 |:|.|....| ::::::
              99 FEDGGVVTVTQDSSLQDGCFIYKVKFIGVNFPSDGPVMQKKTMGWEASTE
RFP_DISSP
                                                            148
GFP_AEQVI
             149 NVYIMADKQKNGIKVNFKIRHNIEDGSVQLADHYQQNTPIGDGPVLLPDN
                                                            198
                 RFP_DISSP
             149 RLYPRDGVLKGEIHKALKLK----DGGHYLVEF--KSIYMAKKPVQLPGY
                                                            192
GFP_AEQVI
             199 HYLSTQSALSK-----DPNEKRDHMVLLEFVTAAGITHGMDELY
                 :|:.::.::: :..|.|.|:.|
RFP_DISSP
             193 YYVDSKLDITSHNEDYTIVEQYERTEGRHHLFL-----
                                                            225
GFP_AEQVI
             238 K
                    238
RFP_DISSP
             226 -
                     225
```

- z globalno poravnavo ugotovimo, da sta si proteina homologna in tako primerna za vključitev v naš konstrukt
- zanima nas, v katerih celicah lahko opravljamo transkripcijo in translacijo tega konstrukta, torej nas zanima, če imata naša proteina dodatne posttranslacijske modifikacije, kar bi onemogočalo izražanje v bakterijskih celicah
- to preverimo v UniProt

Post-translational modification¹

Contains a chromophore consisting of modified amino acid residues. The chromophore is formed by autocatalytic backbone condensation between Xaa-N and Gly-(N+2), oxidation of Tyr-(N+1) to didehydrotyrosine, and formation of a double bond to the alpha-amino nitrogen of residue Xaa-N. Maturation of the chromophore requires nothing other than molecular oxygen.

 ker vidimo, da proteina nimata posebnih posttranslacijskih modifikacij, ju lahko izražamo tudi v bakterijskih celicah